

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN.

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Pokorágyi-
uteza 1. szám Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Ügytelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u.
8. sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasabos petitsor tér-
fogati 12 fillér.
Többzori hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

A nőkérdéshez.

— Válasz Dr.-nak. —

II.

A mult alkalommal azt fejtegettem, hogy a nők, tekintve szellemi képességeiknek átlagát, nem volnának képesek a férfiak helyét megfelelően betölteni. Azonban fontosabb e kérdés érzelmi szempontból tekintve.

Tegyük fel, hogy a nők megállják helyüket szellemi munkájuknál a férfiak helyén, s tegyük fel, hogy már az emancipáció keresztülvitt tény. Mit látunk? Az első a családi élet teljes zülése. Az asszony hivatalban ül, ülésbe jár, üzletei után lát. Ha családja van: az el van csapva; a gyerekek nőnek maguktól, mint a gyom . . . (Ismeretes az az élezc, midőn az anyjával Gödöllőn lakó gyerek (mert Gödöllőn olcsóbb az élet, mint Pesten), megkérdezi anyját, hogy: mama, ki az az ur, aki minden heten kétszer nálunk ebédel s engem elnásópágot? Mire az anya azt feleli: az a te papád, fiacskám! . . . Ez volna az emancipált világ sora megfordítva.) Mert természetesen, a férj meg másfele keresi a kenyeret. Hol van itt a meleg családi tűzhely, mely végtére is egyedüli oázisa a modern embernek? . . . Ha pedig nincs családja annak az emancipált hölgynek: akkor here a társadalom nyakán, mely az ember végczélját a sutba vágja, s nem méltó arra, hogy a társadalom kitartsa.

A férfit a természet dologra, munkára alkotta; erre tette képessé testét és lelkét. A nőt a természet a család számára teremtette, erre tette képessé testét és lelkét. Az a férfi, aki nőies vonásaival, nőies jellemével egy átmenet a két nem közt, vagy az a nő, ki férfias szokásaival, viselkedésével ugyanolyan átmeneti alak: megtagadja a természetet és bizonyára nem rokonszenves senki előtt. A karperecet viselő férfira s a vastag szivarokat szívó hölgyekre mindenki gyanusan tekint. S különös, hogy míg a férfi nem hajlandó az ő felelőséggel, gondtal,

fejtöréssel járó munkakörét odahagyni a nők hasonlithatatlanul könnyebb munkaköreért: a nők (tisztelet a kivételeknek) törlik magukat megfordítva a férfiak munkaköre után, noha nagy átlagban egyáltalán nem is képesek, nem is alkalmasak arra. S van még egy szempont. Ahány nővel több jut be abba a körbe, ahol addig tisztán férfiak robotoltak, annyival több férfi szorul ki onnan. Tessék megfigyelni a napi lapokat: az ember nem talál az öngyilkosok között női hivatalnokokat, ellenben a Dunába ugrott diurnista, a magát mestergerendára kötő, 10 gyermekes néptanító, a szegény irnok, ki gyufát iszik: rendes rovatot alkot. Sokszor a nők, kik tanítanak, kik irodákban ülnek, bankban írógépnek: nem is önfentartásból dolgoznak, hanem zsebpénzért. A nő ugyanis nincs a világba kidobva, mint a férfi; ha férjhez nem megy, szülék vagy rokonok kegyéből él; amit hivatalával keres, az csak zsebpénz. Enyhítő körülmény még e szomorú állapotok között, hogy a többség mégis végszükségből veszi ki a kenyeret a férfi kezéből.

Vannak mégis olyan esetek, midőn az emberiségre előnyös az, ha valamely pályát a férfival megoszt a nő. Ilyen az orvosi pálya, melyre a nőt nemcsak természetes ügyessége és érzeke, hanem az is alkalmassá teszi, hogy fontos miszsiót teljesíthet a szenvedő nők között. Hasonló pályának tartom még a lánynevelést is, de bizony ezeken kívül nincs olyan pálya, ahonnan a férfiak kiszorítása bárminő szempontból is indokolt volna.

A nő nem rabszolga a kultur népeknél, mint azt a cikkiró ur állítja. Egy kifejezéséből az következnek, hogy a nő akkor szabadul fel rabszolgasága alól, ha „a szabadság egyedüli biztosítója, a rüggetlen vagyoni és kenyérkereseti helyzet“ jut osztályrészül. Ez nem áll. Mert a mennyiben a nő rabszolga: *rabszolgája nemének*, de azontul semminek. A nők állítólagos rabszolgaságának lényege tulajdonképpen nagyon tragi-

komikus és oda zsugorodik össze, hogy egyik háznál rabszolga a férj, másiknál az asszony. És szerencsés az a házaspár, ahol egyik sem rabszolga. De itt már eltértem az általánostól, mert e körülmények nagyon is aprólékosak.

Végső következtetésem tehát az, hogy a férfi maradjon meg azon foglalkozásoknál, melyeket a természet számára kiosztott s ahol évezredek gyakorlat után ma is működik; de maradjon meg ott a nő is, ölelje át családját szeretetével, végezze azon dolgokat, melyek a családdal állanak összefüggésben. A feministák modern mozgalma általában annyira pervers, amilyen pervers az egész modern kor. Létjogosultsága pedig semmi szempontból, semmi körülmények között nincs.

Nem értek mindenben egyet a cikkiró urnak a nőkérdés másik témájáról mondott szavaival sem, t. i. a nőkultur természetéről. Nem látom elavultnak még a mai sivar viszonyok közt sem a lovagiasságot, ezt a speczialis magyar erényt. Aki mást megbecsül, magát tiszteli meg. S ha az a „más“ nő, kétszeresen áll a tétel. Mert igaz ugyan, hogy a lovagias allióröket igen sokan kamatoztatják a maguk számára, számítva a női hiúságra. De az is igaz, hogy ép érzékű embernek mindig bizonyos örömet okoz, ha a gyengéken segít, ha másképen nem „szép szóval.“ S hogy a férfinem mért vesse el magától a nőkkel szemben az udvariasságot és lovagiasságot, mikor az életben minden szint, minden derültséget, minden hangulatot és minden nemes érzést épen a nők váltanak ki a férfi lélekből: nem tudom felfogni. E felfogás azonban természetesen gusztus dolga, ami felett, mivel egyéni vélemény, disputálni nem lehet és felesleges is. Az ismét szent igaz, hogy tulságba vinni a dolgot nem lehet, mert aki azt teszi, nevetségessé válik, a nevetségesség pedig öl.

Befejezem már hosszúra is nyuló megjegyzéseimet, csak még egy tételére reflektálok a cikkiró urnak. Azt mondja: „a külsőségekért

TÁRCZA.

Már hiába . . .

Már hiába találkozom teveled,
Nem veted rám többé kőkény szemedet;
Elkerüljük százszor egymást naponta,
Az akáczás hangtalan utcasorba?

Nem fáj szívünk, eltemettük a multat,
Lám, a búra feledés is borulhat . . .
Álom volt csak, édes álom valóban,
Hogy mi egykor hittünk, biztunk a csókban!

Nem köszöntjük egymást szívből, igazán,
Szemlesítve megyünk végig az utcán,
De mikor a kapunk előtt megállok,
Mégis, mégis sírva nézek utannad!

... És ne vigy minket a kisértetbe . . .

Irta: VARIUS.

— Márta édes, remélhetek? Fog szeretni?

— Nem, Árpád, abban az értelemben ne reméljen! Hogy szeretem magát, szeretem asszony szívem, első, de elkésve ébredt szerelmével, hogy elkarhozni is szívesen tudnék magával, azt jól tudhatja és nekem sincs miért tagadnom. De látja, közöttünk áll az uram, szegény öreg, beteges férjem és míg ő él, nem leszek, nem lehetek a magáé, pedig az életemet adnám érte, ha a szerelmese, aszonya lehetnék!

— Hát csak ez az akadálya egyesülésünknek? És ezen az egyen nem tudja magát túltenni Márta?

— Nem, barátom, nem tudom! . . . Ha ép, erős, egészséges ember volna az uram, habozás nélkül sietnék a maga karjai közé, mert ő is tudna vagy kárpótlást szerezni magának, vagy elégtételt venni, megölve vagy kiverve a házából engem, a hitlen feleségét és azután

nem gondolna többé velem: meghalnék számára. Volt . . . nincs! . . . De így, mikor betegem, nyomorultul sinylódik, napról-napra élve csak és megváltóként várva a halált, mely véget vet szenvedéseinek, így, Árpád, nem volnék képes öt megcsalni! Hallhatta az orvostól, hogy régi szívbaja az utolsó stádiumban van és csak egyetlen fölindulás vagy heves izgalom kell, hogy megölje őt. És én legyek a gyilkosa, én, kit szegény-sorból magához emelt a jólétebe, minden jóval elhalmozott és hulló szíve minden érzelmével szeret még most is? . . . Nem barátom, ne kívánja ezt tőlem! Kérhet bármi egyebet, csak azt ne, hogy hitlen legyek szegény beteg férjemhez! Mert látja, így is roppant erőfeszitésembe, önuralmamba kerül, hogy eltitkoljam előle ujonnan ébredt érzelmeimet és a régi maradjak irányában, a figyelmes, aggódó, szerető hitvestárs. Arra meg, hogy boldog szerelmünket, viszonyunkat is rejtve tudjam tartani, nem érzek elég erőt magamban. Elárulnám magamat, mindkettőnk egy véletlenül kiejtett szó, egy önkénytelenül az ajkaimra tévedt mosoly által és ez az ő halála lenne. Mert jól ismer engem és úgy olvas a lelkemben, mintha nyitott könyv volna az. Nem is hiszem, hogy ne gyanitana már valamit, de bizik bennem és nem is fog eszlatkozni, esküszöm!

— Óh Márta, mennyire fölöttem áll Kegyed! Most érzem csak, mily törpe vagyok én; most, mikor e szavakat hallom! De igaz van mindenben és én meghajlom érve előtt . . . Boesásson meg, hogy úgy közeledtem Kegyedhez és feledjen el, esedezem, mindent, a mit mondtam. Csak egyet ne feledjen soha: ha majd valaha, bármikor, hűséges társra, igaz szívű barátára lenne szüksége, hívjon engem s én minden körülmények között engedelmeskedni fogok szaváuk, jövök!

— Köszönöm, Árpád!

— És most még egyet, Márta! Még a mai nap folyamán elutazom, magam se tudom hova, merre; talán körül járom a világot . . . Bárhol legyek is azonban, megküldöm czimemet és elég lesz egyetlen szó: „Jöjj!“ hogy haladéktalanul utnak induljak visszafelé, ide Kegyedhez. De bucsuzóra . . .

— Mondani akart még valamit, barátom?
— Nem merek tovább beszélni, mert hátha megbántom azzal, a mit gondoltam, haragját pedig nem akarom utitársamul vinni!

— Mivel bántana meg? Roszra gondolt talán?
— Nem Márta, csak . . . csak egy csókot akartam kérni mielőtt elválnék, mert ki tudja visszajövök-e még, ha most elmegyek . . . Ne piruljon édes egyetlenem, hiszen a kedves halottat is megcsókolják mielőtt rázárják a koporsó födelét; én pedig meghalok most Kegyedre nézve, míg a feltámadás ideje boldogságunk verőfényes napja el nem jön! . . . Márta! . . .

— Egyetlenegy csókot csak Márta, talizmánul a messze útra!

— En édesem, drágám, szép szerelmesem! En mindenem, üdvösségem! . . . Isten veled!
— Isten veled! . . . Isten veled én kedvesem!

Mikor a férfi mögött bezárult az ajtó, a szép halvány asszony csak leborult a földre és zokogva csókolgatta azt a helyet, hol eltávozott, igazi párja állott és hulló könyveivel áztatta a lába nyomát. Szíve meg szerelmes, most ébredt asszony szíve fájt, vérzett elszakadásuk miatt és a megrepedéshez volt közel . . .

Becsületes, hűséges feleség maradt az igaz, de mit áldozott föl érte! A boldogságát, a földi üdvösséget; édes szerelmest . . .

... És ifjuságát is . . .

— Márta! — hallatszott egy gyöngé, fáradt hang a harmadik szobából. — Márta hol vagy?

Hirtelen felszökött az asszony és zsebkendőjével letörölve könyeit, erőltetett mosolylyal az ajkán, vidámságot tettetve sietett át beteg ágyon fekvő férjéhez.

— . . . de szabadíts meg a gonosztól, mert Tied az ország, hatalom és dicsőség, most és mindörökké ámen!

hevülő fantasztia is belátja majd, hogy az élet logikája a realizmust, a rideg meztelen való érvényesülését, az igazságot keresi.

Nagy mondás, de kissé hasonlít a frázishoz. Az életnek logikája még ismeretlen a bölcsék előtt is. Az élet lényegéről épen olyan keveset tudunk, mint évezredek előtt, s mint amily keveset fogunk tudni évezredek után. A nagy Darwin, ki a „stuggle for life“ (a létért való küzdelem) elvét megteremtette, egy hosszú élet tapasztalatait rendszerezve, állította fel ezen tételét. Lényege az, hogy minden faj a létért való küzdelemben fejlődik s nemesedik. De e küzdelemben nemcsak erővel, hanem mindenféle segédeszközökkel ruhazza fel a természet. A fülemlének szép hangot, a galambnak formás alakot, a katiczabogárnak égő piros színt, az oroszláznak hatalmas strukturát ad, mindmegannyi attrakciót a faj nemesítésére és a lét fenntartására.

Az ember ezeket a segédeszközöket saját magán felismerte s a természet jóvoltából, öntudatlanul fejleszti. *S ez adja meg az élet erkölcsi tartalmát.* Ezeknek kultuszát nevezzük idealizmusnak: vágyódást a legszebb, legdicsebb, legjobb iránt. Az élet logikája, ha szabad erről beszélni, csak elsősorban realizmus, de keserves volna az élet, ha ez a realizmus nem lenne folytonosan egyensúlyban tartva az idealizmussal.

Ez az ütköző pontja a czikkirő ur és az én szerény felfogásomnak. Szomorú, nagyon szomorú dolog volna, ha ez egyensúlyt a realizmus javára bontanók meg. Hisz ellenkezőleg, az emberiség fejlődése, a humanizmus, a kultúra, egyre azon igyekeznek, hogy a mérleg az idealizmus javára billenjen. Művészetek, társulatok, maga a társadalom intelligens rétegei ezen fáradoznak.

S ha épen arról a fogalomról jó szó, amit nőnek neveznek? Ugy előbb vessük le a realizmus saruját a küszöbön, mint a hívő mozlim a templom előtt s ne lépjük át az ajtót más ruhában, csak az idealizmus fehér szövetétől körülölelve. Mert virághoz, dalhoz, a szívhez, — azaz a nőhöz ez illik.

Gy. L.

Rimaszombat—tamásfali utszakasz.

Viczinális utaink rosszassága közismert dolog. — Mesébe illő állapotokról szólhatnánk, ha a viczinális utazók szokásaihoz hasonlóan is leírnák uti élményeiket. A viczinális utazó azonban nem ír, hanem csak káromkodik s szidja a vármegyét, emlegeti az utadót s meggyőződéssel beszél annak hiábavalóságáról s azután — elhallgat. — Elhallgat, mert a viczinálisról már a dajkamésékből tudja, hogy az jó nem lehet. — Viczinalista! az már más! Viczinalista lenni — az jó dolog, — de ott meg az a baj, hogy viczinalista lenni ritka szerencse.

Van a viczinálisnak egy eredeti bűne, mely egyik főoka rosszasságának. A viczinális ugyanis közös; — a viczinális tudvalevően közös költségen épül, közösen tartják fenn, — már pedig az is közismert tény, hogy „közös lónak túró a hátá.“ — Azt csak hajtják, használgatják, de nem ápolják s így aztán túró színéhez hasonló fehér hab szokta lepni a hátát.

A viczinális utak hátát is fedi valami, de azt *műnyelven* nem *fedanyag*-nak hívják, hanem laikus nyelven sártengernek emlegetik.

Egy ily viczinálisról akarok már megemlékezni. Ez a viczinális a Rimaszombat—várgedei út, annak is Rimaszombat—tamásfali szakasza.

Ez a viczinálisok viczinálisa! Még pedig uri módon megkésztve, kocsitra és gyalogjáróra osztva. — Bátran elmerem mondani, hogy ha Kuropatkin azelőtt az alternatíva előtt állott volna, hogy visszavonulását vagy ezen az uton eszközölje, vagy pedig offenzívába menjen: akkor Kuropatkin feltétlenül az offenzívát választotta volna s akkor Kuropatkinnak ép úgy személyesen gratulálhatott volna vitézségéhez Oyama, mint a hogy személyesen megeselekedte ezt Rozsdetvenszkinnek Togo.

De hát Karbin felé másféle utak vezetnek, a muszka másféle utakat csinál, ő azt gondolja, hogy az út arra való, hogy azon járni lehessen, ő még nem tudja azt, hogy az út egy „*műtárgy*“

De hogy visszatérjek a mi viczinálisunkra, a műtárgyak műtárgyára, elmondom, hogy ez út hossza körülbelül 300 méter, két oldalt korlát keríti olyképen, hogy az egyik korlát mögött gyalogjárónak van hagyva, 4 hidon megy keresztül, mely hidak az év őszi időszakában sárral, vízzel, egyébkor hóval, jéggel, földdel, porral vannak fedve, s közülrők egy folyton a reperációt várja.

Az utnak a kocsi közlekedésre szánt részét 2—3 évi időközben a nyári időszakban homokkal szokták meghordani, mely homok az októberi esős időszakban már oly finomra van megörölve, hogy még a guszonai csörgős kocsin ülve sem érez semmi rázkódást a boldog utazó.

A gyalog közlekedésre hagyott részt nem igazítják, nem reperálják, arra nem kell „*fedanyag*“, mert hisz ugyanis ráfut a kocsitról a hig sárlé őszszel, mely magától megfagy a farsangon, — a fagyos sár pedig tudvalevőleg ép úgy megteszi a szolgálatot, mint a kockaköves járda, vagy a faszter, — s ha kienged is tavasz felé, nem nagy baj, mert járható lesz ismét a nyáron.

Lakott egy időben Sz. J. polgártársunk tamásfali házában egy magas állású állami tisztviselő, ki sehogyan sem volt megelégedve ez állapotokkal s hivatalba menet és hivatalból jövet esernyőjével igazgatta a gyalogját, eresztette le róla a hig sárat, — azonban végre is megunta s ott hagyta Sz. J.-t is, a házat is, mely azóta is üresen áll. — En meg azóta sem láttam még senkit az út jókarba hozatalán munkálkodni.

A fősolgabíró alkalmasint nem tud róla, a főmérnök a város ellenkező részén lakik, az útmester meg, a ki rajta jár s kinek kötelessége volna róla jelentést tenni, új ember s talán azt gondolja, hogy így kell annak lenni. Es ezt talán jogosan is gondolja, mert a legjobban érdekelt tamásfali előjáróság, a bíró meg jegyző még nem szölt érte semmit, sőt még a Tamásfalán lakó s onnan a kaszinóba járó országgyűlési képviselő is inkább kocsira ül, minthogy szövé tenné ezt a kis kellemetlenséget.

Régebben, emlékezem, volt egy kis mozgalom ez ügyben. — Először egy Tamásfalán lakott telekkönyvezető szedett össze a teljes asszonyoktól s másoktól egy pár forintot s töltötte ki ezen a pénzen a nagyobb bukkanókat, később pedig a tamásfali s mező-utcai szenvedő intelligencia fordult instancziával a nyustyai fősolgabíróhoz, a Rimaszombati városi tanácsoshoz s a tamásfali előjáróságához, kedves károsi viczinális gyalogjáró részének kijavításáért.

Akkor a fősolgabíró azt a határozatot hozta, hogy a gyalogjáró kijavítása nem hozza, hanem a Rimaszombati városi tanácsoshoz tartozik, a városi tanács pedig utasította el a kérvényt, hogy a tamásfaliak járnak az uton, az ő érdekük, tehát csináltassák ők, — és a tamásfaliak — azok azt mondták, hogy ők nem fizetnek.

Azóta nem meri emlegetni a dolgot senki. Megemlítem hát én, mert az út jó karban tartásának dolga a közigazgatási hatóság jogkörébe tartozik, annak kötelessége. — Ez út hatósága pedig a rimaszombati járás fősolgabírójára, az állampépítészeti hivatal főnöke s ennek közege az útmester. — Hogy az utat két részre osztották: kocsi s gyalogjáróra, az nem gátja a javításnak, hanem inkább kényszerítője, mert ebből az látszik, hogy eredetileg is az volt az intenczió, hogy a város két részét s a várost és Tamásfalát összekötő rövid útszakaszt a gyalog közlekedésre jobba, kényelmesebbé, alkalmasabbá s nem a kocsiközlekedő utnál is rosszabbá tegyék.

A Rimaszombat—tamásfali útszakasz gyalogjáró része ép oly része ez útszakasznak, mint kocsijáró része.

Meg kell csináltatni mind a kettőt, de most sürgősebb a rosszabb karban levő gyalogjáró rész kijavítása.

Dr.

Meghívó.

A gömör-kishontvármegyei gazdasági egyesületnek Tornallyan, f. évi február hó 18-án, vasnap délután 2 órakor tartandó közgyűlése.

Tárgysorozat:

Elnök választás.

Putnok, 1906. január 31-én.

Fodor Jenő, titkár.

Hámos Árpád, h. elnök.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy ugy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést ki egyenlíteni sziveskedjenek.

Tisztelettel

a „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala.

Személyi hírek. Vármegyénk főispánja, pelszüci Hámos László f. hó 3-án hivatalos ügyei elintézése céljából városunkban időzött. — Kubinyi Aladár kir. curiai bíró, törvényszéki elnök Gyürky Pál ág. ev. főesperes társaságában mult hó 31-én Budapestre utazott pár napra.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter Hubay Béla tornallyai járásbírói aljegyzőt jegyzővé nevezte ki.

Nyílt levél. Dráskóczy László, a rimaszécsi kerület országgyűlési képviselője, kit hosszas betegség akadályozott abban, hogy választói előtt beszámoló beszédet mondjon, nyílt levélben fejtegeti politikai álláspontját s ismerteti meg választóival a mai nehéz helyzetet. A beszámoló levél csinos füzet alakjában küldetett meg a választóknak, kik azt bizonyára méltó érdeklődéssel olvasták.

Anyakönyvvezető kinevezése. A belügyminiszter Gömör- és Kishont vármegyében a murányi anyakönyvkerületbe Dancs Emil segédjegyzőt anyakönyvvezető-helyettesé nevezte ki.

Esküvő. A rimaszécsi járás fiatal és tehetséges kir. albirója, Boross Zoltán január hó 29-én tartotta egybekelését Makray Erzsébettel, Fornéth Jenő nyugalmazott kir. törvényszéki elnök kedves és szép unokájával Feleden. A polgári esketést a járás fősolgabírójára, Osváth Dániel végezte, az egyházi áldást pedig Vattay László rimaszécsi ev. ref. lelkész adta az új parra szép beszéd kíséretében. Tanúk voltak: dr. Fornéth Gyula várm. tb. főjegyző és Boross Gusztáv. Az ünnepély szűk családi körben folyt le.

Eljegyzés. Dráskóczy Marcát, Dráskóczy István vármegyei korbazi gondnok kedves leányát eljegyezte Beke József nógrádmegyei földbirtokos.

Halálozás. Miskolcra vettük a gyászírt, hogy Dianóvszky Ede földbirtokos 69 éves korában elhunyt. A kellemes humorú öreg urat mindenki nagyon szerette. Lukács Béla miskolci rendőrtörökötány ipját gyászolja az elhunytban.

A kaszinó választmánya folyó hó 2-án Kubinyi Aladár kuriai bíró elnöke alatt tartotta első ülését, melyen az elnök meleg szavakkal üdvözölte az új választmányt. Első teendő volt a bizottság megalakítása, melyek közül a kaszinói élet felelevenítését célzó vigalmi bizottság Medveczky Sándor igazgató elnöke alatt következő tagokból alakították meg: Kolbay Sándor, id. Törköly József, dr. Veres Samu, Komáromy István, Györy Lajos, dr. Törköly József és a jegyzők. — A polgári olvasókör által a honi ipar pártolása érdekében intézett megkeresésre bizottság küldetett ki, mely a kör választmányából kiküldöttekkel együtt fog ez ügyben tárgyalni. A bizottság tagjai: Baksay István, Molnár József, Baksay József, dr. Kovács László, Szemann Endre, Gyürky Pál, Czínke István, Soós Gyula, Loysch Ödön, Madarász Pál és a jegyzők. — A könyvtári bizottság tagjai: Baksay István, Madarász Pál, Czínke István, dr. Veres Samu, Loysch Ödön és Fábry János.

Végül a szinpartoló egyeslet létesítésére küldetett ki bizottság, melynek tagjai: dr. Kovács László, dr. Veres Samu, dr. Kármán Aladár, Törköly József, Komáromy István és Györy Lajos. Elnök bejelentette, hogy eddig 213 tagja van a kaszinónak, mit a választmány örömmel vett tudomásul.

A polgári olvasókör rendes évi közgyűlését folyó hó 11-én tartja Rabély Miklós elnöke alatt. Itt említjük meg, hogy a körben a szokásos bál helyett f. hó 17-én 2 korona belépti díj mellett házias mulatságot rendeznek, melynek az a célja, hogy városunk polgársága mennél nagyobb számban jöjjön össze s fesztelenül, kedélyesen mulasson.

A kereskedő ifjak bálja folyó hó 3-án, (tegnap este) zajlott le a „Három Rózsa“ nagytermében. Az előkészületek nagyszabásúak voltak s az érdeklődés is széles körökben mutatkozott. A mulatságról, melynek a nagy arányú érdeklődés biztos sikert jósolt, csak lapunk jövő számában írhatunk.

Egy kitüntetett munkás ünneplése. Ritka szép ünnepély folyt le január hó 28-án d. e. 11 órakor városunk székházában. — Ez alkalommal nyújtotta által Szeclesényi János asztalos munkavezetőnek Sugár Ignác a miskolci kereskedelmi és iparkamara jeles titkára a m. kir. kereskedelmi miniszterium elismerő díszoklevelét és 100 korona jutalmát aranyban. — A kitüntetett 23 év óta dolgozik Hollósy József helybeli butor iparosnál és ez idő alatt kifogástalanul vezette a gyalut és sok szép menyasszonynak politirozta a butorát. Azért ritka ez ünnepség, mert a gazda és segéd között, különösen a munkás mozgalmak hullámai nem tudják a jó és állandó viszonyt meghonosítani, sőt azt inkább megtörik. Kettős volt tehát az érdem. Az egyik jutalmazva lett a legmagasabb helyről, a másik pedig az ipartestület részéről őszinte szavakkal és meleg elismeréssel. Az ipartestületi gyűlést, melynek egyedüli tárgya csak ez volt. K. Szabó József nyitotta meg egyszerű, de őszinte szívből fakadó meleg szavakkal és vezette. Utána Sugár Ignác titkár tartott nagyobb szabású folyékony válogatott kifejezésekkel gazdagon fűszerezett, mély értelemre és gondos tanulmányra valló beszédet az ünnepelthez és egybegyűlést, melynek befejeztével ünnepélyesen nyújtotta által a jutalmat. Majd derék polgármesterünk Dr. Kovács László emelkedett fel és ifju hével magvas beszédben patriarhálisan fejtegette az ünnepély jelentőségét, amely a város egészséges, szorgalmas iparos osztályának az ünnepélye és üdvözölte Sugár titkár, kinek egyszersmind köszönetét is kifejezte. Ennek végeztével Szeclesényi János köszöntö meg szép szavakban a kitüntetést. Az ünnepélyen jelen volt az ipartestület előjárósága, az iparos osztály mesterei, a segédek, a városi magistratus teljes számban. Az ünnepély után Hollósy József a gazda nagy és izletes magyaros ebédet adott házában. Jelen voltak: Sugár Ignác titkár, Dr. Kovács László polgármester, dr. Gyürky Pál v. főjegyző, Kovács József v. tanácsos, Komáromy István lapunk felelős szerkesztője, K. Szabó József ipartestületi elnök, Rabély Miklós alelnök, Rónay Gyula testületi jegyző és még számosan. Ebéd alatt Komáromy István emelt poharat és egyszerre köszöntötte fel az ünnepeltet, a házi gazdát családjával egyetemben és a vendégeket.

Halálozások. Ismét egy köztisztletben álló helybeli családot sujtott le mélyen a szomorú gyász. A családjának szívvel lélekkel élő, gondos és nemesszívű tisztességes urasszony: Baksay Józsefné szül. Soós Teréziát ragadta el a halál szerettei közül január 29-én. A nő érejekben gazdag s férje és kiterjedt családja által rajongásig szeretett urasszony hosszú betegség után 58 éves korában boldog házassága 40-ik évében hunyt el, s temetése 30-án délután impozáns részvét mellett ment végbe. A nemes egyszerűségében megható ravatal felett Czínke István ev. ref. lelkész mondott szívből szóló, gyönyörű imát, mely könyeket esalt a szemekbe. A mélyen sujtott család iránt általános a részvét, s a város kereskedelmi testülete teljes számban kivonult a végtisztességre. A bánatos család a következő jelentést adta ki a lesújtó gyászestéről: — Baksay József mint férj; — gyermekei: Matild férjével Stech Kálmánnal, Dezső és Géza gyermekeivel; — Dezső feleségével Bernáth Idával; — József; — Gizella férjével Sáfrán Gézával. Dezső és Géza gyermekeivel; — István, egy a maguk mint a nagyszámú rokonság nevében is szomoruan jelentik a szerető hitvestársnak, áldott jó anyjuknak, illetve nagyanyjuknak és rokonnak: Baksay Józsefné szül. Soós Teréziának hosszas szenvedés után folyó hó 29-én éjjel 2 órakor élete 58 ik és boldog házassága 40-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi maradványai f. hó 30-án d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a rimaszombati sírkertben örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke lengjen drága porai felett!

Vármegyénk egyik köztisztletben álló előkelő családját érte mély gyász — az özv. Szentmiklóssy Kálmánné szül. Kubinyi Erzsébet halálával. A tisztességes urasszony hült tetemeit f. hó 30-án a Gyürky Pál főesperes megható imája után nagy részvét mellett szállították az uzapanyiti családi sírboltba. A család következő jelentést adta ki: „Szentmiklóssy Béla nejevel szül. Kubinyi Rózsával és gyermekeivel: Béla és Gézával; Szentmiklóssy Kálmán nejevel szül: Sebők Annával és gyermekeivel: László, Zoltán és Kálmánnal; Fáy Istvánné szül. Szentmiklóssy Klemma férjével és gyermekeivel: Elemér, István és Barnával; Mária szül. Szentmiklóssy Mária férjével és fiával: Dráskóczy Viktorral; Kubinyi Kálmán mint testvér nejevel, gyermekeivel és unokáival a nagyszámú rokonság nevében is mély fájdalommal jelentik a felejtethetlen legjobb édes anya, nagyanya, anyós, testvér és jó rokonnak Özv. Primóczy Szentmiklóssy Kálmánné szül. Felsőkubinyi és Demjénfalvi Kubinyi Erzsébetnek életének 74 ik évében, Rimaszombatan f. évi január hó 28-án este 9 órakor hosszu szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemeit f. évi január hó 30-án d. u. 1 órakor Rimaszombatan, az ág. ev. egyházi szertartás szerint tognak megáldatni, és az uzapanyiti családi sírboltban örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke lengjen drága porai felett!“

Vettük a következő gyászjelentést, mely Forgácsfala 28 éven át volt jegyzője Holics Elek elhunytáról ad hirt: „Alól nevezettek mély fájdalommal, bánatos szívvel tu-

datják, hogy a páratlan jóságú munkás, önfeláldozóan szerető édes apa, nagyapa, dédapa, após és szerető rokon **Sándorfalvi Holics Elek** Forgácsfalva körjegyzője életének 68. boldog házasságának 47. évfordulóján hivataloskodásának 28. évében folyó hó 26-án d. u. 5 órakor a halotti szentségek átjuttatás felvétele után csendes halállal kimúlt. A megboldogultnak hült tetemei a róm. kath. egyház szertartásai szerint folyó hó 29-én d. e. 10 órakor fogjuk a helybeli sírkertben örök nyugalomra helyezni. — Véle a magyar állameszmének a legerősebb oszlopa kidőlt. — Áldás és béke poraira! — Forgácsfalva, 1906. január 27. Özv. Holics Eleknek szül. Pachmann Mária neje, Záhonyi Jánosné szül. Holics Jusztina, Holics Ernő, Jókóvy Emilné szül. Holics Ilona Dr. Holics Béla gyermekei. Záhonyi János, Jókóvy Emil vők. Holics Ernőné szül. Jókóvy Nelli menyee. Záhonyi Aladár, Kengyel Lajosné szül. Záhonyi Kornélia, Záhonyi Mariska, Holics Böske, Jókóvy Jenő unokák, Kengyel Lajoska és Ilonka dédunokák.

Néhai Csorba Endre serkei ev. ref. tanítónak özvegye elhalálozásáról a következő gyászjelentést tettük: „Csorba Géza és neje szül. Koczó Juliska, Piroška, Róza és férje Lebanovits Gusztáv mint gyermekei; — özv. Csorba Barnabásné mint menyee; — Csorba Béla, Lebanovits Margit, Endre, László, Gusztáv és Csorba Endre mint unokák; — özv. Benyó Károlyné mint testvére egy a maguk, mint az egész rokonság nevében fájdalomtelt szívvel tudatják a legjobb anya, anyós, nagymama, illetve testvérenek özv. Csorba Eudréné szül. Demeter Zsuzsannának folyó január hó 30-án, d. e. 11 órakor, élete 78-ik évében, hosszú szenvedés után történt elhunytát. — A megboldogult drága halott földi maradványai február hó 1-én d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartásai szerint a rimaszombati sírkertben az anyaföldnek visszaadni. Áldás és béke lengjen drága porai felett! — Rimaszombat, 1906. év január hó 30.”

Egy vármegyei elnökség, szép reményekre jogosító ifjú, nyüved **Lakatos László** hunyt el mult hó 29-én Miskolcon. **Lakatos Ferenc** és neje **Darvas Erzsébet** fiát gyászolja az elhunytban. Az elhunyt 3 év előtt még mint egy egészségtől dúzadó ifjú öltötte magára a honvéd önkéntesi egyenruhát, mert mint végzett jogász a hadbírói pályára szánta magát. A sors azonban másképp határozott felette: egy éjjeli gyakorlat alkalmával meghült, tüdővész kapott és a szorgalmas, törekvő ifjú most roskadt össze a szenvedések alatt. — A család a következő gyászjelentést adta ki: „Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik, a feledhetetlen emlékk, forrón szeretett fiuk, testvérük, unokaöccsük és unokatestvérük, illetve rokonuk nyüved és phtrügyi **Lakatos Lászlónak** f. évi január hó 29-én d. e. 10 órakor 26 éves korában, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi porhüvelyé f. hó 31-én d. u. fél 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a temetői ev. ref. sírkertben Miskolcon, Jókai-utca 1. szám alatti gyászszobából örök nyugalomra helyezni. Miskolc, 1906. január hó 29. Az örök békeség virraszson drága porai felett! **Lakatos Ferenc** és neje **Darvas Erzsébet** mint szülők. **Lakatos Zoltán**, **Loránd**, **Ilona** mint testvérei. **Dobozy Mihály**, **Bónis Bertalan**, **Nagy Józsa**, **Zsarnay Márton**, **Dobozy István**, **Darvas István** mint nagybácsik. Özv. **Darvas Pálné** szül. **Darvas Apollonia**, özv. **Diószeghy Zsigmondné** szül. **Vadnay Piroška**, **Darvas Judit**, **Zsarnay Mártonné** szül. **Darvas Klára**, **Dobozy Istvánné** szül. **Darvas Franciska**, **Bónis Bertalanné** szül. **Lakatos Erzsébet** mint nagynénék. **Diószeghy László**, **Diószeghy Dezső**, **Nagy Béla**, **Nagy Aladár**, **Bónis Aladár**, ifj. **Dobozy István**, **Dobozy László**, **Zsarnay István**, **Zsarnay Klára**, **Zsarnay Gyula**, **Zsarnay János**, **Hevessy Pál**, **Hevessy Jolán**, **Hevessy László**, **Hevessy Kálmán** mint unokatestvérei.”

Nógrádmegye egyik előkelő családjának mély gyászát jelzi a következő gyászjelentés: Özv. **Szakall Barnáné** szül. **Török Olga**, gyermekei: **Ferenc**, **Ara** és **István** nejevel és gyermekeivel; **Török Zoltán** és neje szül. **Pokorny Klára**, gyermekei: **Hermína** férj. **Vajda Pálné** férjével és gyermekeivel, **Klára**, **Olga** férjzett dr. **Ludvik Elemérné** férjével és gyermekeivel, **Béla** és **Karolin**, **Török Sándor** fiával **Sándorral** fájdalom szívvel jelentik forrón szeretett édes testvérük, sógoronje, nagynénjük, illetve szépnénjük **Szendrói Török Jánoska** úrnőnek tolyó évi január hó 26-án déli 12 és fél órakor 55 éves korában szívzélhűdés következtében váratlanul történt elhunytát. A drága halott hült tetemei f. hó 28-án délután 2 és fél órakor fognak a pusztai nagy-romhányi sírkertbe örök nyugalomra tétetni. A legnemesebb szívű szerencsétlen teremtésnek, a kítől az élet mindent megtagadott, legyen könnyű örök nyugó helyén a föld! — Pusztai Nagy-Romhány, 1906. évi január hó 26. napján.

A vármegyei gazdasági egylet január hó 30-ikán Tornallyan tartott közgyűlésén az eltávozott **Lakner László** titkár helyébe **Fodor Jenőt** választották meg M-Pécskáról (Arad m.) titkárává. A közgyűlésen elhatározták, hogy f. hó 18-án Tornallyan újabb közgyűlést fognak tartani, melyen a lekötött **Kubinyi Géza** helyébe új elnököt fognak választani.

Az esküdtársi tárgyalások folyó évi első ciklusa holnap és holnapután lesz a helybeli kir. törvényszéknél.

Uj jegyzői állás. Az **Inczedy Béla** elhalálozása folytán megüresedett **Putnok** nagyközségi jegyzői állás betöltése iránt már megindult a mozgalom. Értesülésünk szerint városunkból **Galamb Kálmán** tehetséges és ernyedetlen szorgalmu, közkedvelt városi aljegyző pályázik. A választásnál nagy kilátásai vannak, mert városunknál a főjegyzői teendőket főjegyzőnk betegsége alatt teljes elismerésre és dicsőre töltötte be és ezért 400 korona pénzbeli jutalomban is részesült.

Öngyilkosság. A fővárosi lapokban olvastuk, hogy **Inczedy Béla** Putnok nagyközség jegyzője egy debreczeni szállodában agyonlőtte magát. Inczedy csak pár éve, hogy Szabolcsmegyéből, hol családja egykor előkelő szerepet vitt, ide származott házassága révén. — A csinos külsejű és előkelő megjelenésű fiatal embert — ki jogot is végzett és csak az államvizsgálója hiányzott — mindenki megszerette, mert hivatalát elismerő ügybuzgalommal és szakértelemmel látta el. — Mint halljuk, házassága azonban nem volt boldog, s az utóbbi időben válóperrel lett az felbontva. Ez keserítette el a fiatal embert végzetes tetteire és adta kezébe a gyilkos fegyvert. Temetése f. hó 2-án ment végbe Debreczenben, amelyre rokonai is elutaztak.

Elmaradt szini előadás. A helybeli jótékony négyesület által és javára folyó hó 10-re hirdett műkedvelői szini előadás több szereplő családjában váratlanul bekövetkezett gyászos halálesetek miatt elmarad.

Ifjúsági előadás. A rozsnyói ág. h. ev. főgimnázium ifjúsága f. hó 10-én jótékonycélú szini előadást rendez. Szinrekerül: Mayer—Förster „Heidelbergi diáklét” című darabja. Az előadás iránt megyszerte élénk érdeklődés mutatkozik.

Szülésznek vizsgája. A helybeli közkórházzal kapcsolatos kerületi bábaiskolában a tót tannyelvű kurzus január hó 31-én nyert befejezést s az ekkor tartott vizsgán az előadó dr. **Löcherer Tamás** igazgató főorvoson kívül jelen voltak: dr. **Kostyalik Ferenc** zólyomgyeie és dr. **Meskó Miklós** gömörvármegyeie t. főorvosok, továbbá **Lukács Géza** vármegyeie t. főjegyző, az alispán helyettese. A tanfolyamon résztvett 19 bába, kik közül 11 zólyomi, 5 gömörvármegyeie és 3 hontmegyeie képesítő oklevelet nyert. Az új tót tannyelvű kurzus mindjárt 2 kán kezdetét vette.

Farsangi hangok. Dereánk vagyunk a farsangi időnyek s meg mulatság nem volt, pedig ugyancsak pezseg a fiatalság vére. A négyeleti kaprázatos zsúrok is befejezést nyertek szép erkölcsi és anyagi sikerrel; a tervezett műkedvelő előadás azonban megbukott; gondoskodni kell tehát valamiről, hogy a közönség vágyát és a fiatalság tánczolni való kedvét kielégítsük. — Ugy értesülünk, hogy a kaszinó ujonnan választott vigalmi bizottsága óhajt rendezni valamit. De hogy sikerüljön a terv, először a közönség izlését és tetszését ajánljuk kipróbálni.

A polgári olvasóköri védnöksége alatt álló temetkezési egylet f. hó 2-án **Rábely Miklós** elnöklésével választmányi ülést tartott, melyen a számvizsgáló bizottság jelentését tudomásul vették és **Kohuth Lajos** pénztárnoknak a felmentvény megadását javasolják. A közgyűlést f. hó 18-án délelőtt 11 órakor tartják meg.

Koszorúmegváltás. **Baksay József** úr felesége elhunyt alkalmából a helybeli ref. egyháznak koszorúmegváltás czímen 100 koronát adományozott, **Baksay István** kir. tan., nyug. főgimnáziumi tanár ur ugyanezen alkalmából 50 koronát adományozott, a miért az egyház előjárósága a nemeslelkű adományozónak e helyen is hálaosan mond köszönetet.

Sikerült vadászatok. A mostani vadászidény ugyancsak kedvezett nimródjainknak. Megis látszik az eredmény a piacon, több helyen a kirakatokban halomra van rakva a sok tapsifüles és egy pár ház-hekre el van látva az ajándék nyulakkal. Világos példa ez tehát arra, hogy a pár év előtt szigorúan kimondott vad kímélés meghozta a gyümölcsét és mindenkinek alkalma nyílt az izletes nyulpecsenyéből belé kóstolni. E mellett a szigorú törvényes intézkedésnek is — mely szerint csak igazolvánnyal lehet vadat eladni és venni — nagy része van ebben az örvendetes vadzaporulatban. Hát ha még erélyesen ellenőriznék az arra hivatott hatóságok és nem akadnának olyanok, kik minden szabad idejüket és mások jogait nem ismerve, idegen területen is vadpusztítással töltönek el. De hát majd ennek is megjön az ideje, csak az ex-lexnek vége legyen és egy-két urat csipjenek rajta. Ajánljuk a kir. csendőrség és pénzügyőrség figyelmébe is, hogy a szomszédos községekben éber felügyeletet gyakoroljanak és szemléket tartsanak, mert sok az orrvadász, mióta a fegyver ára lement és adják hitelbe is. — Elég egyelőre ebből. — Január 27-én **Fáy László** cserenyésényi földbirtokos rendezett sikerült hajtóvadászatot vendégei mulatására. Terítékre került circa 50 drb. vad. — 29., 30. és 31-én a rimamurány-salgótarjáni vasmű részvénytársaság rendezett nagyobb szabású hajtóvadászatot a szelcei erdőterületen. A vadászatra sok előkelő vendég volt meghíva a fővárosból is. A hajtások azonban nem igen sikerültek, mert jölehet sok volt a sörte vad, abból csak 5 drb. esett. De kárpótolta a szives vendégszeretet, a melyet **Bobok Tivadar** erdőmester nyújtott a vendégeknek a házigazda személyében. — 30. és 31-én pedig **Császokóczy Károly** Cöburg hercegi erdőmester rendezett ismét eredményes hajtóvadászatot a perjesi és peszetei pagonyokban. Esett az első nap 48 drb. nyúl, 4 róka; a második nap pedig 30 drb. nyúl. — Vadászat alatt a páratlan előzékeny erdőmester és **Szepesházy Kálmán** főerdész pompás ebédrel traktálta meg a vendégeket. Ezek után a szalonka megérkezéséig nimródjaink szegre akasztották a fegyvert.

Egy 100 koronás ajándék. **Kallós és Márkus** nagynevű magyar művészek egy domborművet alkottak, mely valóban mesésnek mondható. Ezen domborművet kerettel együtt ingyen adja „Tolnai Világ Lapja” minden előfizetőjének, ki a lapot 4 frt eredeti ár helyett fél évre 3 forintért előfizeti, csupán a keretet számítjuk fel, a mi 2 frt. 50 krajczárba kerül. Fontosnak tartjuk megjegyezni, hogy a keret csaknem kétszer annyit ér, mint a mennyt érte kértünk. Azon előfizetőink, kik a „Tolnai Világ Lapját” nem ismerik, forduljanak a „Magyar Kereskedelmi Közlöny” kiadóhivatalához Budapest, VII. Dohány-utca 16—18, a hol mutatónyit s egyéb felvilágosítást szívesen adnak díjtalanul.

Meggyilkolta az öcséjét. Sebespatakon hét-főn reggel **Márkus András** 20 éves bányász János bátyja vagyoni differenciák miatt egy bányászársával szövetkezve, három késszurással megölte. Mindkét tettest elfogták, s a hullán törvényszéki bonczolást végeztek az orvosok.

Vonatelgázolás. A berzetei határban a keddi reggeli vonat egy ismeretlen embert elgázolt és fejét teljesen leszelte. A halott kezén hat nagyobb értékű gyűrű volt és utazótáskája mellette feküdt, ami arra vall, hogy az öngyilkos jobb körökbe tartozik. Ismertető jelet nem találtak nála és a holttestet lefényképezve, Berzétén eltemették.

Baleset. A nagyszlabosi papirgyár villanfejlesztő telepén dolgozó **Breuer Mátyás** gépész kabátját a transzmissziós kerék munka közben elkapta és a gépezet a kerekek közé lökte. Mire a gépet megállították, Breuernek mindkét lába darabokra volt törve és bordája betört. A szerencsétlenül járt gépészt a rozsnyói közkórházba szállították.

Kanyaró. A tornallyai járásbeli főszolgabíró a **Putnok** nagyközségi kisdudodát a felügyelőbizottság javaslata folytán a vármegye alispánjánál 3 hétre bezá-

ratni kérte, mert a kisgyermek között kiütött a kanyaró. — Az intézkedést részünkről csak helyeselhetjük.

A „**Napközi Otthon**” javára e héten befolyt adományokat van szerencsém a következőkben köszönettel nyugtázni: **Tepper Lajos** (Pusztá-Pendeles) 10 kor, dr. **Veres Samu** 4 kor. és egy kosár hagyma, **Szakall Vinczéné** tepertő és sertés aprólék, **Lévay Irmuska** 4 korona, **Molnár Józsefné** 10 korona. Rimaszombat, 1906. febr. 2.

Ajánlkozás. **Sárközy Sándorné** szül. **Kapuczin Gizella** rimaszombati (Sodoma-utca 8. sz. a.) női ruhavarrónő szíves tudomására hozza az ez iránt érdeklődőknek, hogy női ruhavarrást a legújabb divat szerint nemcsak a saját lakásán vállal el, hanem azok elkészítését úgy Rimaszombatban, mint a vidéken, a megrendelők házában is jutányos áron eszközli.

Kiadó butorozott szobák.

Kossuth Lajos-utca 24. sz. a. ház emeletén két csinosan butorozott és külön bejárattal bíró szoba azonnal bérebe kiadó. Tudakozódni lehet ugyanott. 2—*

Eladó szánka.

Hibátlan, kevesett használt szán, a **possonyi Marsal** cégtől eladó. — Megtekinthető **Lengyel Pál** ur házában. **Jánosi-utca 16. szám.**

Meghívás.

A Nyústyai Takarékpénztár R.-társaság XX-ik évi rendes közgyűlése

1906. február hó 18-án délután 2 órakor az iskola tantermében fog megtartatni, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése az 1905-ik évi üzletéről.
2. Mérleg jóváhagyása, felmentvény megadása és a nyereség iránti határozathozatal.
3. Az alapszabály 76. §-a szerint kilépő igazgatók helyeinek választás utáni betöltése és a felügyelőbizottság választása.
4. Indítványok.

Kelt Nyústyán, 1906. február hó 1-én.

1—2

Az igazgatóság.

Meghívó.

A Gömörvármegyei Takarékpénztár és Hitelbank Részvénytársaság

VIII-ik évi rendes közgyűlést

1906. évi február hó 19-én délután 2 órakor tartja meg saját hivatalos helyiségében.

Erre a t. részvényes urak oly figyelmeztetéssel hivatalnak meg, hogy azon esetben, ha szavazati jogaikkal élni óhajtának, részvényeiket az alapszabályok 22. §-a alapján intézetünk pénztáránál a közgyűlést megelőzőleg legalább három nappal letéteményezni szíveskedjenek.

Tárgyak:

1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése a lefolyt üzleti év eredményéről és javaslata a tiszta nyereség mikénti felosztása iránt.
2. Az igazgatóság és felügyelőbizottság felmentése.
3. Három igazgatósági tag választása az alapszabályok 32. §-a alapján.
4. Egy felügyelőbizottsági tag választása.
5. Harmincz választmányi tag választása az alapszabályok 58. §-a alapján.
6. Indítványok.

Rimaszombatban, 1906. február hó 3-án.

Az igazgatóság.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, a **Kossuth Lajos-utca 16. sz. ház** bármely naptól bérebe kiadó. Ezen házban van egy üzletnek való bolt lakással; az udvarban egy külön lakás minden mellék helyiségekkel. Az utcára nyíló bolthelyiség lakássá is átalakítható. Bérelni kívánók forduljanak **Luaxtig Menyhért** tulajdonoshoz ugyanott. 2—*

Kiadó emeleti lakás.

A **Kossuth Lajos- és Kmetti-utca** sarkán lévő ház emeleti része, mely 5 tágas szoba, erkély, konyha, kamara, fürdőszoba, zárt folyosó, pincze stb. hozzátartozókkal együtt f. évi **május hó 1-től** bérebe kiadó. — Bérelni szándékozók forduljanak **Hollósy József** tulajdonoshoz. 3—*

Klenócson

a Vendéglőt bíró társulat tulajdonát képező

„Nagy vendéglő”

1906. évi május hó 1-étől 3 egymásután következő évre igen jutányosan kiadó. Szóbelileg értekezhetni **Dániel Gyula** urnál **Klenócson**.

3—3

Kiadó lakások.

Rimaszombat legnagyobb forgalmu vonalán, a **Deák Ferencz-utca 10. sz. és Ferenczy-utca 6. sz.** alatt lévő udvarban folyó évi május hó 1-től **több kisebb és nagyobb lakás** a legjobb karban, kedvező feltételek mellett bérebe kiadó. — Értekezni lehet:

4—* **Benyó Béla**, tulajdonossal.

Eladó vizslakölyök.

Egy 5 hónapos, sötét barna szőrével — tiszta faj — **nőstény vizsla eladó.** Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Kiadó lakás, eladó ház.

Az **Andrássy-út 23. sz.** alatti ház emeleti része, mely 5 szoba, elő- és fürdőszoba, konyha, kamra, pincze, kert és egyéb hozzátartozandókkal **1906. évi május 1-től bérebe kiadó**, — illetve az egész ház, nagy kerttel **örök áron is eladó.**

Értekezni lehet ugyanott a tulajdonos, **Pitta Lipót** építésszel. 6—6

Meghívás.

A **Nagyőrösei Népbank Részvénytársaság** t. részvényesei Nagyőröcén, az intézet saját házában **1906. évi február hó 18-án** d. e. 10 órakor tartandó

évi rendes közgyűlésére

tisztelettel meghívtnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Közgyűlési elnök választása.
2. Igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése.
3. Mérleg- és számadás jóváhagyása.
4. Tiszta jövedelem felosztása.
5. Módosított alapszabályok jóváhagyása.
6. Felügyelőbizottság választása.
7. Netáni indítványok.

Az igazgatóság.

Az eredeti vagyonmérleg, a közgyűlés elé terjesztendő jelentések és javaslatok a keres. törvény 198. §-a értelmében a közgyűlést megelőző 8 napon át az intézet helyiségében d. e. 9—12 óráig megtekinthetők.

ÚJ ÓRA- és ÉKSZER-ÜZLET!

Rszombat, Jánosi-utca (a régi gimnáziummal szemben.)

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Rimaszombatban, a **Jánosi-utczában** (a régi gimnáziummal szemben)

ÓRAS- és ÉKSZERÉSZ-ÜZLETET nyitottam. Üzletemben olcsón lehet vásárolni mindenmü **fali-, ébresztő- és zsebórákat; finom lapos gavallér-órákat** sajátkezüleg szabályozva.

Arany női duplafedelü órák **20 forint-tól feljebb.**

Raktáron tartok valódi **14 karatos arany-ékszereket**, ugymint: **arany karika- és kövesgyűrűket, fülfüggőket, aranyláncokat**, ugyszintén valódi **ezüst- és nikkelláncokat** is. Korrekt szakértelemmel javított mindenmü **órákat egy évi jótállás mellett.** A javítási díjat tisztelesen visszaadom, ha a nálam javított óra nem használható. Mindennemü aranyműves javítást elfogadok.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve teljes tisztelettel

1—2

Maár Béla,
óras- és ékszerész

Faarverési hirdetmény.

A m. kir. földmivélségi miniszter urnak 1905. évi 79329. I/A—4 szám alatt kelt engedélye alapján a **szenktkirályi volt urbéreszek** tulajdonát képező „**Kisoldal**” nevü **erdőrezben** az 1909—1929 évekre esedékes 15.2 k. hold kiterjedésü vágásterületeken 301 m-re megbeszült **cser- és tölgyfa készlete** Szentkirály község (Gömör m.) bírása házában **1906. évi február hó 19-én** d. e. fél 10 órakor nyilvános szó- és írásbeli árverésen el fog adatni.

A becsérték, mint kikiáltási ár Egyezer (1000) K. A szerződési időtartam 1907. évi október hó végén jár le.

Az árverés érvényességéhez felsőbb jóváhagyás szükséges.

Az írásbeli zárt ajánlatok csak akkor vétetnek figyelembe, ha a részletes árverési feltételek 8. pontja alatt felsorolt kellekeknek megfelelőleg adattak be.

Utőajánlatok egyáltalán nem fogadtatnak el. A részletes árverési és szerződési feltételek Szentkirály község bírójánál, Tornallyán a főszolgabírói hivatalnál és Rimaszombatban a m. kir. járási erdőgondnok-ságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szentkirály, 1906. évi január hó 22-én.

Urbéri elnök.

Kitünő minőségű Arad hegyaljai borok kaphatók a TOMPA szállodában.

Ménesi fehér 40 kr. — Gyoroki fehér 32 kr.
Ménesi siller 24 kr. 9—26 **Gede István.**

Eladó burgonya (krumpli.)

„**Rózsa**” kedvelt minőség, mely ugy főzésre, mint sütésre egyformán alkalmas

100 kg.-ként 2 frt 25 kr.
20 literenként — 35 „

Kapható **Soós Gyulánál** Rimaszombatban.

Hirdetmény.

7. sz. — A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter az 1905. évi márczius hó 24. napján 16676. számú rendeletével a **Pohorella** nagyközségben emelendő

állami iskola és óvodának

építését 115779 korona 63 fillér összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munkálatok kivételének biztosítása céljából **1906. évi február hó 22-ik** napjának délelőtti 10 órájára Pohorella község házában helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni öhajtnók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kifizőtt nap délelőtti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni. Az ajánlatokhoz az általános feltételekben előirt, az engedélyezett költségösszeg 5% ának megfelelő bantapénz készpénzben vagy értékpapirokban esatolandó. A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek Pohorellán a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Pohorellán, 1906. év január hó 10

Kajaba Árpád, **Bjalik György,**
közs. jegyző. 3—3 bíró.

Meghívó.

A **Dobsinai Takarékpénztár és Előlegezési Intézet** t. részvényesei az **1906. évi február hó 18-án** d. u. 2 órakor az intézet helyiségében tartandó

rendes évi közgyűlésére

tisztelettel meghívtnak.

Tárgysorozat:

1. Közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két részvényes kiküldése.
2. Jelentése az igazgatóságnak és a felügyelőbizottságnak az 1905. évi üzlet eredményéről.
3. Határozathozatal a mérleg és a tiszta jövedelem iránt.
4. A felügyelőbizottság tiszteletdíjának megállapítása további 3 évre.
5. Az igazgató, könyvelő, pénztáros jutalmazására szánt összeg megállapítására % -ban további 3 évre.
6. Jelentés az épület kibővítéséről.
7. Elnök, igazgató, jegyző, 9 rendes igazgatósági tag és 3 póttag választása.
8. 3 rendes felügyelőbizottsági és két póttag választása.

Ezen közgyűlésre a t. részvényesek azon figyelemzetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok 32. §-a értelmében csak oly részvényesek gyakorolhatják akár saját személyében, akár meghatalmazott által szavazati jogát, kinek részvénye a közgyűlést megelőzőleg 30 nappal nevére iratott.

Dobsinán, 1906. január hó 26-án.

Az igazgatóság.

Vetekedik ugy árban, mint nagyválasztékban Magyarország legnagyobb hasonnemü özégeivel.

Rimaszombatban, a kir. járásbiróság mellett

mindennemü sirkövek kaphatók nagyválasztékban és a legolcsóbb árban

Horn K. Lénárd

szobrász és kőfaragó üzletében.

2—10

Allandóan kész nagy raktár.

Építkezéshez mindennemü kőfaragó munkák a legpontosabban, legjutányosabban készítettnek

Kiadó lakás.

Losonczy-utca 13. sz. alatt 2 szoba, konyha és mellékhelyiségből álló lakás folyó évi **május**, esetleg **február hó 1-én** bérebe kiadó. Értekezhetni a tulajdonos: **özv Stelkovich Istvánnéval.** 3—*

Hirdetmény.

A **Tornallyai Takarékpénztár**

XXXIII-ik évi rendes közgyűlését

1906. év február hó 20-án délelőtti 10 órakor az intézet saját hivatalos helyiségében fogja megtartani, melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghivatnak.

Tárgyai lesznek:

1. Az alapszabályok módosítása.
2. Az igazgatóság s felügyelőbizottság jelentése a lefolyt üzletéről.
3. A betérjesztett mérleg helybenhagyása s a felmentvény megadása.
4. A tiszta jövedelem mikénti felosztása.
5. Az igazgatóság es felügyelőbizottsági tagok választása.
6. Netaláni indítványok, melyek a közgyűlés előtt 3 nappal beadattak.

Tornallya, 1906. február hó 1-én.

Tornallyai Takarékpénztár igazgatósága

A közgyűlés elé terjesztendő vagyonmérleg, jelentések és javaslatok a kereskedelmi törvény 198-ik §-a értelmében a közgyűlést megelőző 8 napon át az intézet hivatalos helyiségében délelőtti 9—12 óráig megtekinthetők.

A t. részvényesek kéretnek, hogy a mennyiben régi részvényeiket ez ideig újakkal ki nem cserélték, azt sürgősen eszközölni sziveskedjenek.

Meghívó.

A jolsvai takarékpénztár részvénytársaság ez évi közgyűlése

február hó 28-án d. u. 2 órakor fog saját helyiségeben megtartatni, melyre a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívtnak.

Tárgyak:

1. A közgyűlési elnök választása.
2. A jegyzőkönyv hitelesítésére szükséges két tag megválasztása.
3. Az intézet állásáról és a lefolyt évi eseményekről szóló vezérigazgatói jelentés.
4. A felügyelő-bizottságnak a lefolyt évi üzlet számadás és mérleg megvizsgálásáról szóló jelentése.
5. Az osztalék megállapítása.
6. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadás iránti határozathozatal.
7. Az összes tisztviselők szolgálati pragmatikájának és fizetésének, valamint 3 tisztviselő nyugdíjazására vonatkozó szabályzat tárgyalása.
8. Vezérigazgató, 3 igazgatósági tag és 5 felügyelő bizottsági tag választása.
9. Esetleges indítványok.

Jolsván, 1906. év január hó 17-én.

Hoffmann Miksa s. k.,
vezérigazgató.

2—3

Hirdetmény.

6396 szám. A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **dr Stern Jakab** ügyvéd által képviselt **Kuchta András** végrehajthatónak kiskoru **Doriczko Mátyas** és társai végrehajtást szenvedő elleni 200 korona tőke, ennek 1902. évi augusztus hó 28-ik napjától járó 8% kamata, 32 kor. per. 12 korona végrehajtási kérvényi, 25 kor. 94 fill. végrehajtás foganatosítási és 18 korona 30 fillér árverési kérvényi és a még felmerülő költségek kielégítése, az 1881. évi LX. t. cz. 144. és 146. §-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő, Kokova községben fekvő s a kokovai 98. sz. tjkvi 271, 272, 273. hrszámú beltelekből, azon épült 71/a. számú házból, a 2007. 2025, 4574. hrszámú szántóföldből és ezen ingatlanokhoz tartozó urb. erdő, legelő illetményből a B 7—12. alatti kisk. Doriczko Mátyas, kisk. Doriczko Zsuzsanna, kisk. Doriczko Mária, kisk. Doriczko János, kisk. Doriczko Ilona és kisk. Doriczko Pált ^{3/4}, azaz háromnegyedrészben megillető jutaléka 1139 korona, azaz Egyezeregyszázharminczkilenc koronában megállapított kikiáltási árban elrendeltetik s annak megtartására határnapul **1906. évi február hó 26-ik napjának** d. e. 10 óráját Kokova községében a község hazához tűzte ki, mely alkalommal a fent körülirt ingatlanok a becsáron alul is el fognak adatni.

Az árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10% át, vagyis 113 korona 90 fillért, azaz Egyezszáz-tizenhárom korona 90 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi 60 t. cz. 42. §-ában jelzett és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60 t. cz. 170 §-a értelmében bantapénzzenek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1905. évi november hó 29-én.

Pongrács, kir. tszéki bíró.